

[Jens Møller]

lig, der på mange måder var godt, det har ligesom dannet et trin på vejen i retning af det frie boligmarked. Vi skal vel i gang med et nyt inden længe, og vi håber fra kristeligt folkepartis side, at vi med dette nye boligforlig må komme endnu et skridt videre i den retning, jeg her har skitseret. Vi vil gøre, hvad vi kan derfor.

Mølgaard (DR):

Vi når vel ikke afgørende skridt frem i boligproblemernes løsning med debatten i dag, men initiativtagerne til forespørgselsdebatten fortjener alligevel ros for, at de har været med til at fremme den boligpolitiske debat. Der er nemlig brug for, at vi får afdækket svaghederne ved det sidste boligforlig og hele den bygge- og boligpolitiske udvikling siden dette, altså også de dele, som er styret af andet end dette ulykkelige forlig, og for på det grundlag at få skabt en folkelig debat om, hvad der skal erstatte det hidtidige miskmask, så vi får skabt bedre vilkår for landets befolkning, boligbrugerne, for fremtiden.

Jeg vil i modsætning til en række andre ordførere takke boligministeren og ikke nøjes med at takke ham for redegørelsen, men også for, at han ikke fastlåser sig over for de forhandlingsmuligheder, der måtte foreligge i tinget, som det er sammensat i dag, for hvis boligministeren fastlåste sig, ville linjen ikke blive så forfærdelig meget anderledes i vurderingen af fremtidige muligheder, end den var i den første del, som var en vurdering af, hvordan det var gået under det nuværende boligforlig. Og det var jo egentlig gået meget godt ifølge boligministeren, hvad boligministeren naturligvis er politisk bundet til at konstatere.

Skulle man have trukket den linje videre, ville der være låst noget af forhandlingsmulighederne og for fremtiden, og jeg skal takke boligministeren for, at han ikke fulgte linjen over i den fremtidige boligpolitik.

Ministerens fulgte ikke den linje at fastslå, at da det går meget godt i øjeblikket – som det gik for manden, da han styrtede ud fra 20. etage og han var nået ned på 13. etage, forløb var der jo ingen ko på isen – kunne det bare fortsætte i al evighed. Der skal spændes sikkerhedsnet ud, for at det ikke går

ud over kød og blod og hele boligmarkedets struktur. Vi må sadle om.

Over for denne omsadlings nødvendighed er det nødvendigt, at man får afklaret en smule, hvor de enkelte partier står, og dermed får afklaret, hvilke forhandlingsmuligheder der foreligger. Jeg skal som udgangspunkt sige, at retsforbundet ønsker, at der slet ikke bliver noget nyt boligforlig, men at vi konstaterer område for område, hvad det er, der kan konstateres flertal for i denne folketingsal, fremfor at blande det hele sammen i én pærevælling. For vi anvender jo nu engang ordene lidt forskelligt, når vi dog på samme måde tilkendegiver, at vi har en indstilling, der er sådan og sådan, og blander man det sammen i en miskmask, så løser man hverken det ene eller det andet problem. Ovre i United Kingdom, England, er der to partier, der begge har en overordentlig social indstilling. Det ene parti har den sociale indstilling på baggrund af, at de kan se, at der er nogle kvarterer i Eastend og tilsvarende kvarterer rundt om i andre byer, hvor man har virkelig alvorlige sociale problemer, og det andet parti kan se, at det godt nok går tilbage for en stand, der ikke længere har helt så let ved at holde butlere som hidtil. Hvis de to partier går sammen og siger: der er sandelig sociale problemer ud fra en social ansvarsfølelse, så vi må finde en mellem løsning, så løser de ikke noget som helst af problematikken. Derfor er der grund til at løse sagerne sagsområde for sagsområde. Det vil sige, at boligpolitikens mange forskellige elementer må løses hver for sig, og at flertalene, der måtte kunne skabes omkring den ene og den anden løsning, vel kan være særdeles forskellige. Det er nu engang demokratiets vilkår, at man så også må finde sig i, at der er et andet flertal på nogle områder end det, man egentlig selv synes om og selv kan deltage i, men det realiserer bedst det selvbestemmelsesprincip, der ligger bag demokratiets.

Retsforbundet vil ud over at anbefale, at man ikke etablerer en samlet pakkedløsning, der bliver forkvaklet, anbefale, at der skabes et frit boligmarked, men vel at mærke et spekulationsfrit boligmarked også. Vi ønsker stop for enhver forbrugerudbytning i kraft af monopoliseret prisfastsættelse, sådan som lejefastsættelsesregelkomplekset er udtryk for.